

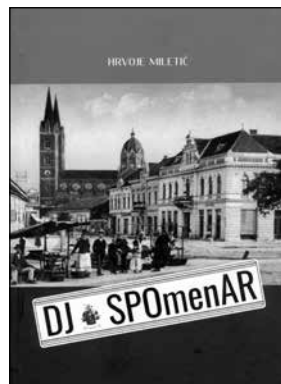
Hrvoje Miletić

DJ-SPOmenAR

Matica hrvatska Ogranak Đakovo, 2015.

Početak srpnja ove godine izišla je iz tiska foto-monografija đakovačkog književnog kritičara Hrvoja Miletića (Đakovo, 1968.) naslovljena *DJ-SPOmenAR*.

Autor je dobro poznat đakovačkoj i široj književnoj sceni, prvenstveno zbog britkih književnokritičarskih osvrtā, a osim kao kritičar javlja se i kao pisac eseja i člānaka o lokalnoj kulturi i povijesti. Radovi su mu ukorićeni u knjizi *Đakovštinom utjelovljeni* (Mh, Đakovo, 2000.) te koautorskoj knjizi o povijesti đakovaćke gimnazije *55 godina đakovaćke Gimnazije (Gimnazija A. G. Matoša Đakovo, 2009.)*. Godinama objavljuje i u dnevnim novinama, stručnim časopisima i zbornicima (*Glas Slavonije, Đakovaćki glasnik, Zbornik Muzeja Đakovštine, Književna revija, Vijenac...*). U novije vrijeme poznat je na društvenim mrežama kao jedan od administratora stranice *Đakovo za nostalgicne*, na kojoj se pokušavaju zabilježiti i prikazati pojedinosti iz đakovaćke prošlosti i sadašnjosti.

Već sam dio naslova SPOmenAR najavljuje kako je autor zamislio svoj rad - album u kojem će tekstualno zabilježiti svoje (i đakovaćke?!) uspomene na ljude i događaje što će potkrijepiti fotografijama vezanim za određene osobe, odnosno vrijeme i događaje. Naslov je, inaće, na naslovnici knjige uz fotoprint glavne gradske ulice te Katedrale u pozadini, oznaćen kao svojevrsna automobilska registracijska ploćica grada Đakova (bez brojeva) u koju je umetnut grb obitelji Miletić pa se odmah primjećuje i prisnost prema lokalnoj sredini što autor dokazuje u tekstovima.

Na stotinjak stranica knjige autor donosi mnoštvo fotografija povijesnog i sadašnjeg Đakova i njegovih sugrađana i ispisuje devet prića vezanih uz iste. Iskreno i autobiografski progovara o svojim osjećajima prema ljudima koji ga okružuju ili su ga okruživali u određenim razdobljima života. Spaja-

jući u njima prošlost, sadašnjost, smijeh, tugu, općenito život u svojim najboljim i najlošijim izdanjima uvodi nas u svijet svojih malih intimnih tajni kakve svatko od nas ima, no uvijek je pitanje želimo ih i podijeliti s drugima i uolikoj mjeri. Piše o povijesti svoga podrijetla, zaigranosti u djetinjstvu, autoritativnoj figuri oca koja s vremenom prerasta u pozitivniji odnos, spolnom sazrijevanju, ratništvu i ratnim strahovima, životnim situacijama i svakodnevnim paradoksima, đakovačkim (anti)legendama. Istodobno promišlja o vlastitoj ulozi u svemu tome, kao djeteta, roditelja, intelektualca, humanista, istraživača. Otkriva se u detaljima iznoseći povremeno i osobne tragedije i pojedinosti iz života osoba o kojima piše, koje ga okružuju. Stvara priče koje su zapravo jedna jedinstvena i jednostavna priča o njegovu životu i malim i velikim borbama unutar istoga.

Blagi je ovo zaokret u književnoj karijeri od kritičara do pisca kratkih autobiografskih priča i dobrodošlo osvježenje na đakovačkoj književnoj sceni, knjiga koju vrijedi pročitati i kojoj se vrijedi vraćati.

Ivan Kunšćić